

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na skupni naslov 25 D., na posameznoga 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa Kalendar Srca Jezušovega, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravnisti v Črenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti.

Izdajatec: Kletk Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

NOVINE

Glasilo Slovenske krajine

Oglase sprejema uredništvo, upravništvo i tiskarna. Cena oglasov i cm² 75 par; 1/4 stran: dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglasov je: do dvajsetipet reči 5 Din, više od vsake reči pol D. Med tekstom cm² 1:50 D., v »Postanom« 2:50 D. Tako za oglašje plača uprava i da za vse oglašje od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo.

Italija i mi.

Velko razburkanje se je zadnji teden polastilo celoga sveta. Našo državo je sosidna Italija obdužila, da pripravlja oboroženi vpad v Albanijo. Poslaniki razločni držav so meli zatogavolo obilno posla. Vidlo se je, da stojimo neposredno pod bojnov. Te nevarnosti toti nega i razburkanje se je tudi že nekoliko pomirilo, ar so bile Italijanske obdužitve krivične, a pitanje, kak se bo naša država s sosednov Italijov zbivala, ostane ešče vsikdar na dnevnem redi. Kda se to reši, je pitanje negvišne bodočnosti.

Italija je že od nekda proti nam nepriateljskoga mišljenja. V denešnjem povojnom časi pa je postanola naš najljutejši i neizprosni nasprotnik. Čemi i zakaj?

Naš narod žive na tistom nesrečnom falačeki Evrope, za šteroga so se že dolgo časa trgali trije nasprotniki, najpre Nemci, Magjari pa Italijanje. Slovenska zemla sega prav dol do bregov sinjega morja, do našega šegavoga Jadrana. Narodni pregovor pa pravi, da so morja dveri v svet, i što obvlada morje, je gospodar sveta. Jadransko morje pa ma med vsemi morji na jugu Evrope najvugodnejšo lego. Zajedavle se globoko na sever v evropsko suho zemlo i je odprto proti jugovshodi. Zato majo jadranska pristanišča (kde ladje pristanjüjejo) prav posebno vugodno lego za trgovsko prevajanje, z Izhodom (s Prednjov Azijov, i po Sueškom prekopi s pokrajinami pri Indijskom i Tihom oceani.) Naše morje bi teda tühinci radi meli. I kak mora to vaj pred krajov najprele vörnoga hižnoga čuvaja odstraniti, tak je razumlivo, da je povedana trojica narodov napnola vse, da kemprle prežene slovenskoga stražara z njegove lastivne grüde i sama postane gospodarica njegove zemle. Prek slovenski grobov so namenili tühinci zagospodariti na Jadranskom morji i po njem prodirati v svet. Tüodnet je to, ka je telko narodnosti bojov i poslaniški nastopov, pa ešče nega izgleda, da bi njim bio naskori konec.

Italijanom so pripravljali pot že precí stoletij pred vjedinjenjom Italije (okoli leta 1870) Benečanje. V drugoj polovici srednjega veka so Benetke postanole središče zvünredno živo razvite trgovine. Njihove trgovske poti so segale daleč zvüna mej Jadranskoga morja. Da bi meli tudi na slovenski bregaj kre Jadranskoga morja svoje opore, so počasi zaseli obsežne pokrajine Istrije i

Dalmacije z otokami (sigeti) vred. Pristaniški varašje so se toti branili benečanske oblasti pa je ne pomagalo nikaj, Benetke so se štele za vsikdar znebiti nevarnosti, da bi je što pri trgovini prekoso, zato so s trdov rokov pokorile puntarske občine. Upravne posle i trgovske so v tej varašaj opravljali Italijanje, zato so se začeli v nje seliti iz Benetčije Italijani. Njihovi potomci so se tü s tala občuvali i zato neštérni varašje v našem Primorji kažejo dnesden na zvüna italijensko lice, okolica pa je vsa slovenska.

Ar je prvejšnja Avstrija na svojoj zemli italijanstvo v boji proti slovenstvu podpirala i ravnotak Magjarska v zadnjem časi na Reki, so Italijani postanjüvali kem duže bole visiki i preštimañi. Razmi se tudi, da njim je njihova kraljevina (Italija) ovkraj morja davala pomoč v najzdačnejšoj meri. Tak se je razvio močen iredentizem (žela po odrešenji), šteri je šo za tem, da se te pokrajine odtrgajo i se priklüčijo k italijanskoj državi. Stara monarhija je to gibanje mirno gledala, ar je bila v tom časi bole zapletena z dogodkima Balkani, kde je v obnovlenoj i prenovlenoj srbskoj kraljevini vidila zapreko za svoje bodoče prodiranje na jug. Skrb za svoje haske tam doli je posebno pokazala za časa balkanske bojne, kda je po telki prizadevanjaj i sijajni zmagaj upravičeno želo srbskoga naroda, da dobi sloboden pristop na morje, s pomočjov velesil i posebno Italije preprečila i v te namen nastavila novo državo Albanijo, zavolo štere so že ponovno nastale svaje i nasprostva. Tak tudi zdaj.

Avstro-vogrška država pa Italija sta bile dolgo časa zaveznici, i vendar so se križali njivi haski tak na Jadranskom morji kak na Balkani. To se je najočivesnejše pokazalo, kda je Italija v sredini najhüjši bojov v svetovnoj bojni štele priti na svoj račun, pa je za svoj pristop k zaveznikom (entento ali zvezo so delale Anglija, Francija i Rusija, po pristopi tudi Italija) ne zahtevala bogate nemške kolonije, nego velke falate naše zemle i velke dele Albanije, tak da bi s temi pridobitvami postanola neomejena gospodarica na Jadranskom morji. Tüodnet bi potom lahko bilo prodirati na Balkan, kde bi na mesto Avstrije isto vlogo igrala Italija. Te zahteve so napisane v Londonskoj pogodbi (v takzvanom Londonskom pakti), štera je bila sklenjena 26. aprila l. 1915. i po šteroj bi bilo Italiji prisojeno vse naše Primorje z

Goriškov, Istrija i severna Dalmacija z otokami, v Albaniji pa najvažnejše pristanišče Valona, z celim ozadjom vred.

Z vstopom v bojno je Italija ne spunila vüpanja svoji zaveznikov. Več kak 2 leti je stala njena vojska pri Soči, dokeč jo je poraz pri Kobaridi l. 1917 ne prisilo, da se je vmeknola za vodo Piavo v znotrašnjost Benetčije. Leto dni potom se je zavolo znotrašnje obnemoglosti zrühila starodavna monarhija. Topi (štüki) pri Piavi so obmuknoli i fronta se je sama obsebi zrühila. Za čuporami povražajoči se vojakov so nazadnje naše kraje zaseli Italijanje čüdivanja vredno — z belimi zastavicami v rokaj.

Mislili smo, da bo za naše lüdi tak kak za Italijane valala samodločba narodov. Pa ne. Oni zdaj že več neso poznali meje londonskoga dogovora, neso znali za mesta, od šteri so vsikdar senjali, da se bo do ta širila njihova meja, zaseli bi celo Ljubljano, či se njim nebi naša jugoslovanska vojska postavila proti. Tak je ostalo vse do pogodbe v Rapalli 1920 l., s šterov so se določile staone meje med obema državoma. Rešili smo pri toj priliki vekši deo Dalmacije i nekaj otokov, slovensko ozemle pa je skoro vse, ka so zasedli, ostalo pod Italijov.

Dnes žive več kak pol miliona naši lüdi pod Italijov. Ali pod slobodnim suncom? O ka bi ešče! Od tistimao, ka so v državi dobili vso moč v roke fašisti (bojno društvo) z Mussolinijom na vodstvu, se je začno za naše lüdstvo tam prek meje čas najhüjšega tlačenja i preganjanja. Italijanje so si zmislili prefrigano laž, da je prej stara Avstrija nje preganjala, podpirala pa slovenstvo i da so njihovi slovenski prebivalci samo poslovanjeni Italijani. Zato so napnoli vse moči, da zdaj doraščajočo mladino vse poitalijančijo. V niedhom uradi se ne čüje več slovenska reč. Šole so samo italijanske i celo veronavuk se od 4. razreda vči samo v italijanskem jeziki. Kak daleč je prišlo v tom pogledi preganjanje, se vidi iz apelacije slovenskoga narodnoga poslanca v rimskoj zbornici, štera se glasi: „Dovolite nam moliti našega Boga i našega Zveličitela v materinom jeziki kak to delajo verniki vsej narodov i vsej, tudi najpoznajnejši pokolenj na sveti!“ Nedužna deca morajo nositi čarne fašistovske robače i pozdravlati po staroj rimskoj navadi s vteg-njenov rokov. Pravo mantrniško življenje ma naše slov. vučitelstvo, posebno pa domači dühovniki, šteri so največša opora svo-

jemi lüdstvi i so dostakrat niti ne varni svojega lastnoga življenja. V takšem stališi je izobraževalno delo med narodom skoro nemogoče. Vsaka prireditelj je skoro nemogoča, širjenji i odavanji slovenski knig i listov se delajo na vsej koncaj i krajej zapreke, ja ešče več, razbite tiskarne, obežgane stene društveni domov, farofof i tak dale, so živa svedočanstva dvejezeroletne kulture novi oblastnikov. Pitamo se, ali so mogli naši lüdje ovkraj meje doživeti ešče hüjši vdarec od toga, šteroga so njim dali? Ka je naš narod zakrivo, da tak z njim ravnaajo?

Prijateljska pogodba, sklenjena med Italijov i našov državov v Rimi l. 1924 je mela namen voditi do medsebojnoga mirnoga življenja i sodelanja v gospodarskom, političnom i kulturnom pogledi. Prijateljstvo si pa vsaki po svojem tolmači. Tak je tudi od toga časa Italija štela s pogodami od naše države razločne vugodnosti za sebe. Sklenjene so bile Nettunske pogodbe, štere so tak jako okolbale haske našega lüdstva. Naša narodna skupščina je ešče te pogodbe ne sprejela v celoti, zato je to Italija že ponovno silila.

Italija pa nam šče škoditi ne samo s pogodbami proti nam, nego tudi z nastopanjem proti nam. Na tom mestu mislimo na koroško glasanje i odtrganje Radgonskoga kofa. To so nam občütno prizadete rane, štere bodo poleg drugi krvavele, dokeč se nam napravljena krivica ne popravi.

I najnovejša prigodba z Albanijov? Že odzgora smo imenüvali Londonsko pogodbo, v šteroj so Italiji zavezniki prisodili eden del Albanije. Na mirovnoj konferenci se je to določba ne zvršila, zato pa je Italija tem močnejše zahtevala i l. 1921 na veleposlaniškoj konferenci v Parizi tudi dosegnola da so njoj v državi Ščipetarov (Albancov) pripoznali posebne pravice. Posebno si od tistimao Italija jemle pravico, da čuva albansko neodvisnost pred kemkoli.

Minočo jesen pa je voditeo fašistične Italije Mussolini napravio stopaj, šteri je v nasprotji s prijateljskov pogodbom med našov državov i Italijov i je naravnoč napelani proti našoj državi. V dühi sporaznma bi bilo, da niedna ne sklène s kakšov tretjov državov pogodbe ali dogora, dokeč prle ne bi edna ovoj naznanila. Brezi našega znanja pa je skleno Mussolini s predsednikom albanske države v glavnom varaši Albanije, Tirani dogovor (Tiranski pakt), v šterom

Italija garantira za neokranost (vsaki falaček) albanske zemle z vsov svojov oboroženov močjov i se zavežuje zdržati vlado i položaj zdajšnjega predsednika albanske republike, Ahmed bega Zoguja. To slednje je nevarno. Ar Italija dobro zna, da se v Albaniji malo časa more što brezi revolucije zdržati na vladi, pa da prle ali sledkar pride tudi do gibanja proti Ahmed begi, si je s tov pogodbom pridobila mogočnost vmešavanja i celo do zasjedbe Albanije pri prvoj priliki. Naš zvünešnji minister je toga hipa prav razmo to delo italijanske politike i je tak Italiji kak tudi celomi sveti s svojov ostavkov pokazao, da morajo hoditi po poštenoj poti v tom pogledi ne samo male države, nego tudi velesile i se zna tudi Italija. Ne je čudno, da je zdaj po trej mesecaj od sklenitvi Tiranskoga pakta, Italija šla ešče eden nepošteni stopaj dale i je revolucijo, štero sama pripravla v Albaniji, da bi se te lahko vmešala, štela zgrnoti na našo državo i pred svetom nas napraviti za to odgovorne. Naša država hodi v tom pogledi pošteno pot i se njoj ne trbe bojati, ka bi njoj što mogeo kaj na oči metati. Na italijanske obdužitvi je odgovorila mirnodušno i samozavestno; pozvala je vojaško komisijo iz drugi držav, naj se na lici mesta osvedočijo od istinskoga stališa. Se zna, da bodo morali preiskavati na obe strani, tak v našoj državi kak v Albaniji. Od uspehov preiskavanja bomo ešče pisali, bo zagvišno zannimivo.

Čiravno pa je položaj med našov državov i Italijov dnes ne rožnati, se v prišestno gvišno zbogša. Jadransko morje je naravna meja med obema državoma i što sega prek toga, svojevolno postavlja meje. Takše so meje tudi zdaj i pride čas, kda njim kraška burja odkaže pravo mesto. Kak prijatelje miru i zavüpnoga soživljenja samo želemo, da bi te čas prišeo kemprle. Držimo se stare pravice: vsakomí svoje i vsi bomo zadovolni!

NEDELA.

v posti peta (tiha.) Evangelij je spisao sv. Janoš v 8. poglavji od 46. do 59. vrste. „Jas sam krüh življenja“ (Jan. 6. pogl. 35)

Pogostno sv. prečiščavanje je ne samo zmožen pripomoček za mladino, da ostane nedužna, verna i dobro vzgojena, nego je i čudovita pomoč za grešnike, da stanejo iz grehov, v štere so zablodili. Jezus nas zove iz tabernaklja: »Pridite k meni vsi, ki ste obteršeni in jaz vas poživem.« Pridite brezi straha, čiravno ste spadnoli v nešteto grehov. Požalujte je i spovejte se i pridite k mojemu Srci i jaz vas poživem. Kelko dūš bi se rešilo iz robstva greha, či bi se večkrat približali angelskomi stoli! Či se grešniki pogüblejo, so sami krivi. Nesrečnim de pravo boži Sodnik, zakaj ste mrlí v grehaj, či ste pa meli hrano vekivečnoga življenja?

Pogosto sv. prečiščavanje deli družinam blagoslov. Vzemimo na priliko dve družini, med sebov podobni v istom stališi. z istim brojom oseb, z istimi zmožnostmi i z istimi okolnostmi. V ednoj družini sprijemajo pogosto sv. prečiščavanje, v drugoj pa samo za vüzem. Povejte, v šteroj med njima najdemo jakostno življenje i družinsko srečo?

Ka skali največkrat mir v družini? Ali ne pomenjkanje žive vere, zatajüvanja i medsebojne ljübezni? Nasprotno je v pobožni družinaj, kde se pogosto prečiščavlejo mir doma, ne poznajo preklinjanja, ne sovraštva; čiravno pride do kaj hüdoge, si itaki eden ovomi odpüsti i potrpijo.

Od ked dobivajo takšo moč? Iz pogoste sv. spovedi i sv. prečiščavanja. V takšoj družini kraljuje vernost i lübezen med domačimi, deca i družina so pokorni svojim starišom, v takšoj družini je vsa sreča doma, na keliko je mogoče spoj sreča na zemli.

Pogostno sv. prečiščavanje nam zagviša srečno smrt. Ščete srečno mreti? Pristoplite pogosto k sv. prečiščavanju! Sv. prečiščavanje je najbolje ravna pot v nebesa. Što pris-

topte pogosto k sv. prečiščavanju, te se navadno ogible smrti grehov; če spadne, hitro stane. Čiravno pride smrt nedovedoč, ga žmetno najde v smrtnom grehi. Kristus sam pravi: „Jaz sam živi krüh, ki sam prišeo z nebes. Či što je od toga krüha, bo živo na veke.“ (Jan. 6. 51.)

Slovenska Krajina.

— **Dragi naročniki!** Z dennešnjov številkov Novin smo priložili čke vsem tistim, ki so ešče nikaj nej plačali naročnine za letos. Tisti pa ki majo na svojem atresi 2 križa so dužni tudi za lani celo ešče nazaj. Prosimo vse naročnike, da nam po mogočnosti kek najprle plačate. Posebno pa tisti, ki so ešče lansko ne poravnali. Či nam ne plačate do prihodnje številke smo vam primorani staviti nadaljno pošiljanje Novin. Štamp je dragi, pa tudi moramo vsigdar proti plačati. Nemremo pa plačati či nam vi ne plačate! Upravništvo.

— **Črensovci.** Zelko Štefan (Sra-kov) je iz Amerike poslal črensovskoj cerkvi za božične jaslice 500 dolarov. Za te plemeniti i velki dar njemi v imeni cele fare zahvali i želi obilnoga božega blagoslova od presv. Srca Jezušovoga. — **Plebanoš.**

— **Mro je v Čikagi v Ameriki** Mayerhofer Anton, dugoletni naročnik i podpornik naših listov. Bog njemi daj večni mir, njegovoj familiji izražamo naše sožalje.

— **Vabilo na Občni zbor** Izobraževalnoga Društva v Črensovci, ki de se vršo dne 3. aprila ob 3 vöri popoldne v staroj šoli. Dnevni red: 1. Poročilo odbornikov, 2. Volitev, 3. Predlogi od članarine, 4. Slučajnosti. Vabijo se vsi, ki se zanimajo za to velevažno i neobhodno potrebno društvo. Posebno pa mladina, ne gledoč na stan i spol. Odbor.

— **Pismo vrle deklice.** »Velečas-titi g. ravnatelj Martinišča! Mam edno sestro pa ednoga brateca. Vsi smo zapüščeni, vsi trije hodimo v šolo i srečo iščemo. Kak sam čtela v »Slov. Gospodari« se pri vas dobijo bogate srečke. Tudi jaz prosim šiiri srečke v zavüpanji na božo volo. Edna de

za mater, ove pa za nas tri. Mogoče je Bog odločo za nas lübo srečko, štera nam prinese srečo. Vdana v volo božo, Vas prosim, pošlite mi šiiri srečke in položnico, da Vam pošljemo peneze. Vas pozdravlja Marija Mastnak, šolarka II. r. v Stranicah.“

— **Küzdoblanja.** Pri nas so pred kratkim šla deca s šole i so se ednomi našemi človeki poklonila kak je zdaj že na veči mestaj vpelano »Hvalen Ježuš!« namesto dugšega »Hvalen bodi Ježuš Kristuš!« te se je pa na to obregno: „Ka je vr. . . to za reči, to je ne razmin!« Ne bomo zdaj od toga gučali, šteri pozdrav je primernejši, nego samo telko povemo, da je vseedno ali na kratki ali na dugo, samo da se po krščanskem pozdravi. Posebno pri pozdravaj rádo ljudstvo špara s časom, tak pravijo namesto: dobro jutro ti Bog daj, samo „dobro jutro!“ Tisti človek je pa s tem pokazao da zna dosta menje poštenja kak pa mala deca i bi se morao od dece včiti, da se tudi na skračenim krščanskim pozdrav ne odgovarja s psüvanjom.

— **Pomočnika in vajenca** (inaša) vzemem itaki v krojaško obrt. Pogoj je določimo ustmeno. Zglasiti se je osebno pri Matija Slaviči, krojaškom mojstri v Lipovci.

— **Meteličnost pri lüdej.** Zadnje dneve se je razneslo po naši krajej, da je prej v nemškoj Radgoni več lüdi obetežalo na meteličnosti. Drugi so pa znali praviti, da se je to zgodilo v Burgenlandi. Na to smo dobili uradni dopis, da je vse to zmišleno. Znanstveno je spoznano, da je to nemogoče, či je sprotolešnja salata čista. V leti je vekša nevarnost tam, kde lüdje jejo sočivje, štero raste na poplavljenom kraji ali pa v kakšem bereki.

— **Pertoča.** Plot pri našoj novoj šoli je podoben snegi. Pride mine, pali pride znova mine . . . No pa što pozna te plot, se tomí nede čüdivao. S šibja je nerejeni, s šibja iz pliva-nošovi „jaušk“. Vsako leto pa mora biti novi, ar tiste palčike vsako zimo sprhnejo i spadnejo vküper, či pa kakša šibica ostane, je neštérni i neštérni lüdje porabijo za odstranitev blata s črevlov. Razpadno je že štirti plot i zdaj nikaj ne zgleda da bi dobili no-

Romanje v Rim.

Benetke.

V Benetkaj se ti ne trbe bojati, da bi morao sam hoditi. Itaki, kak smo z ladje stopili, se nam je ponüvalo telko voditelov, da bi na vsaki prst lahko ednoga meli. Samo pazlivi moraš biti, da te ne počešejo brezi glavnika. Či njemi prle plačaš, te ide malo s tehom, nato pa mine kak kafa i si za naprej moraš drugoga najeti, či se pa z njim naprej ne pogodiš, pa ti nazadnje računa, tak ka ti vlasje vujška stojijo. Najbogše je, naprej se z njim dogučati, plačati pa samo te, kda si že zaslüži.

Nas je vodo eden, šteri je toti znao nemški gučati, samo nemškoga poštenja je ne znao. Pelao nas je najprle v dožovo palačo. Tü so prebivali doži (vojvodje), šteri so od 8. stoletja naprej skoro jezero let vladali beneško republiko. Palača je edna najlepši tistoga pa skoro tudi denešnjega časa. Zidali so jo z malimi prestanki skoro 500 let. Vsaki novi dož, štere so na celo življenje zabirali, i vsaki zname-

nitejši umetnik je šteo svoje ime ovekivečiti na toj palači. Dvakrat je cela pogorela, s tala pa večkrat. Telkokrat so jo prezidavali, da so morali nazadnje že kaštigo navrčti za tiste, ki bi jo vüпали predelati. Zidina je pravzaprav v gotičnom slogi, vendar pa ma na sebi znamenja tudi bizantinskoga i romanskoga sloga. Zvünešnje stene kre dvora kraja pa tudi odzvuina nosijo v prvima spodnjima štokoma stebri. Odspodi so bole redki na prvom nadstropji pa gostejši, nego elegantno nāpravljeni. Vsi stebri i vse zvünešnje stene so iz najfinejšega marmora.

V palači samoj je največ dvoran, kde so meli plemenitašje i voditelje republike svoja spravišča. Stube, hodniki i vse te dvorane so najkrasnejše delo slikarske i kinčajoče umetnosti. Stene so pune najlepši slik velki umetnikov: Tiziana, Tintoretije itd. Stropi (čakaturje) v vsej prostoraj so pokriti s čistim rožnatim zlatom. Poleg dvorane, v šteroj so meli sejo desteri, ki so bili za dožom prvi ravnitelje, je najlepša dvorana, kde so meli seje plemenitašje (Maggior consiglio). Včasi

pri vhodi na levo zagledaš velikansko sliko umetnika Tinoretija, štera predstavlja blaženstvo v nebesaj. Njena širina meri 22 m. višina pa 8 m. i je na njoj naslikani nikaj menje kak 814 glav. Vsaka tej glav nosi drugo formo, a na vsakoj je umetnik vpodobo telko blaženosti, da se ti zaistino mili iti vkrej od blaženi. Med obrazi so neštérni, ki so zaistino živeli i so bili po umetnikovom mišlenji zveličani. Na levo so znamenite slike, štere kažejo benečansko moč na zemli i slavo.

Bili smo tudi v kapelici palače. Kakši razložek! Kapelica precí zaostane po lepoti od drugi dvoran. Se kaže istina, da kde je prevelka blaženost, se rado na Boga pozabi. Pa slava dožov je že zdavna minola, Bog pa ešče žive.

Najbole sam pazo, da ja nezamüdim poglednoti podzemelski temnic i Mosta zdihavajoči, od šteri, kak sam áto povedao, so znali telko pripovidavati moj pokojni vüček. Kda smo že vse drugo spoglednoli, nas je naš voditec pelao po ednom voskom hodniku v podzemelske temnice. Strašen pogled se je je razgrno pred nami.

Male lüknje so to, v šteri je voznik niti ležati niti stati ali sedeti ne mogeo. Neštérne so obite s svincom, da so bile temnice v zimi od njega neznosno mrzle v leti pa, kda se je isti segreo, pa nesmerno vroče. V severnom kotu sta dve posebnivi celici. V ednoj vidiš posebne sekače, s šterimi so na mali pritisk z rokov v megnjeni odsekali glavo osodjenomi, v drugoj pa je priprava za vesiti.

V tej temnicaj so bili zapreti samo na smrt osodjeni velki politični ali drugi küdodelci. Drugi osojenci so meli vozo, prek od palače dožov, tak da je med obema vozki kanališ. Obe vozi pa veže most, šteroga zovejo »Most zdihavajoči«. Po tom mosti so z zdihavanjom šli prek na smrt osodjeni, odked je ne bilo več nikdar povrnjenja. Most je z ednim zidom predelani na dva hodnika; po ednom so gonili politične, po drugom pa druge küdodelce.

Na stenaj temnic so napisali, štere so pisali na smrt odločeni.

Rad sam bio, kda smo se ločili od tej prostorov, ki kažejo na grozo-

voga v petoj izdaji, se zna, da pali iz šibja, ar se nikaj ne vidi, nikaj ne čuje, ka bi pripravljali kaj poštenoga za eden dober plot. Kda šolska upravitelica pali da napraviti novi plot, tanačimo, da ga dajo fotografirati i ga prikelijo v šolsko kroniko, plotovje naše nove šole so njoj gvišno v čast, ar takši nema niena šola v Slovenskoj Krajini.

Tjedenske novine.

— **Pozableni.** Vnogo bojni vjetnikov je ostalo ešče na Rusoskom, ki zavolo razločni neprilik nemrejo domo. Te dneve je dobo eden oča s Čepovana na Primorskom, pismo od svojega sina, šteri se je že 12 let ne oglaso. Domači so se pisma razveselili, posebno pa zato, ar prosi, naj njemi spravijo vse potrebno, da se lahko povrne v domovino.

— **Sneg v marci.** Kda je zadnjokrat pri nas začeo iti precu zaželeni dež, je na Pohorji ali kak pri nas pravij na Mariborskoj gori spadno sneg, šteroga smo tudi z naši krajov vidili.

— **Globoko je skočo.** V Ljubljani je eden vojak skočo z 2. nadstropja (štoka) dol. Ar je bio odspodi trdi kamen, si je potro obe roki. Ka ga je do toga spravilo, se ne ve, najbrž se ga je malo naluckao.

— **Redka starost.** Blüzi Maribora v ednoj vesi je mrla nedavno edna starica, štera je mela 91. leto svojega življenja. Takše starosti so dnesden redke.

— **Divja dekla.** Naše ljudstvo ma dosta pripovisti od divji dekeo. Divja dekla je prej riba, štera ma deklinsko glavo. Se zna, da je te divje dekle stvorila samo živa domišlija pripovedavajoči babic. Na Rusoskom pa se je nedavno v istini narodilo dete, štero je melo spodnji život v ribjo formo zraščeni. Mat je zdrava i 19 let stara. Dete je živelo tri dni, med tem časom so je opazovali zdravniki.

— **Velko romanje** nameravlejo pripraviti Hrvatje i to na grob Cirila i v Assisi k sv. Frančiški. Romanje od idejo 19. maja i ostanajo z doma približno 15 dni. Či bi što šteo iti naj se glasi na Odbor za romanje, Zagreb, Kaptol 19, Koštalo bo okoli 1500 din.

— **Ešče oroslanom** je šla korajža v rep, V Elberfeldi na Nemškomej je

v cirkusi vujšla edna čapla. Zgrabiti se je ne dala, pač pa zlezila v edno drugo klunjo, kde so bili oroslanje. Kak se je pokazala pri svoji nesmileni sosidaj, so se je tej zosagali i se stisnoli v kot.

To pa ovo.

— **Nelübi gostje.** Žabjega regetanja se veselijo vnogi ljubitelje sprotoletja, ar to telko pomeni, da nede več mrzlo. Ženske se regetanja bojijo, da njim ne bi zaregetale lena. Či najmre žabe prle regečejo, kak len iz zemle prilika, te je jako redki. V varaši Calais (Kale) na Francoskom je letos telko žab, da od njihovoga regetanja niti spati nemrejo. Oblasti so morale zapovedati kmetom, naj je kolejo.

— **Stari doktor.** Včas se najdejo ljudje z jako močnov volov, ki se niti največšega truda ne zbojijo. Tak je nedavno na sorbonskoj univerzi napravio doktorat 86 let stari stavec, g. Andrien, nekdašnji policijski predstojnik.

— **Na Angleškom** pa je edna igralka z imenom Eleonora Tylden, štera je že 104 leta stara i ešče dobro i živo igra na klavir.

— **Prebivalci Rusije.** Po zadnjem ljudskom štetju ma Rusija 143 milijone stanovnikov.

— **Nobel.** Na Francoskom je z ednoga tırma šla nekša Amerikanka. Stube so bile že jako zrablene i se je na ednoj poškalila i bi se skoro smrtno ponesrečila. Kda je prišla dol je pitala, kelko bi koštalo, popravlanje stub. 10 jezero frankov, je bio odgovor. Gospa je itaki dala plivanoši povedano šumo za popravek stub.

— **Bogata Amerika!** V New-Yorki je edna cesta, na šteroj stanuje nikaj menje kak 4 jezero milijonarov, šteri samo na kinče v ednom leti vđdajo, po našem računano, 320 milijonov dinarov, za popravek pobištva pa do 240 milijonov. To so pa resan siromačeki — **malo več majo kak urednik Novin.**

— **To bi bila cvrtina.** Na otoki (sigeti) Madagaskar so živeli do nekak sredine 18 stoletja ftiči, ki so bili do 6 metrov visiki i so nesli belice, štere so vagale do 8 kilogr. Takše jajce je bilo dugo 30 cm. i do 19 šörko. Či bi potli takše jajce, i ocvr-

li, bi se cela ciganska družina najela.

— **Nova znajdba.** Dosta so si vučenjacje trli glavi, da bi znajšli takši mašin, šteri bi sam od sebe šo, to je, šteroga bi trbelo ednok zagnati pa bi se vsikdar gibao. Se zna, da je kaj takšega nemogoče. Te dneve pa je eden švicarski vörar znajšeo vöro, štero ne trbe navirati. Venda pa zato ta vöra nejde sama ob sebi, nego so v njoj cevi napunjene z glicerinom, šteri se v vlažnom zraku jako raztegne v sühom pa skrči, to gibanje je napelano tak, ka vöro goni.

— **Največši hüdodelec-voditeo tovarne (fabrike).** V »Slovenici« smo čteli te dneve, da v varaši Harjkov na Rusoskom vodi edno tovarno nekši Sajenko, ki je prava zverina v človečoj podobi. Za časa revolucije je na svojo roko spostrelao več kak 2 jezero ljudi iz razločni »bogši družin«. Kda je prej ednok šo večer spat, je pravo: »Zdaj bom lahko spao, ar sam ji dnes strelo 63.« Pomagao njemi je njegov 13 letni sin, ki je tudi staono noso revolvu v roki.

Prekusnice.

Dober recept. Mož, šteri je dobo špansko gripo, se je tožo ženi: »Lüba žena vsigdar hüjše se počütim. Prle sam süno kok jünec, popevao kak slaviček, spao pa kak tor. Ka naj včnim?« Žena: »Dragi Adam, pitaj zivinozdravnika.«

Salamonova razsodba. V vesi R. se nemrejo veščarje zediniti, gde bi kapelo zidali; edni jo ščejo meti nednom konci vesi, drugi pa na drugom konci. Zdaj so se pa tak zedinili, ka jo napravijo na kola i do jo vsaki tjeden se pa ta vozili.

Što zdrži? V bojni so prišli vküper Bosanac, Rumua i poljski Židov. Vadlali so se med sebov, šteri duže zdrži s torom v ednoj hiži. Prvi je šo v hižo Bosanac, pa je komaj pet minut zdržao. Nato se je podao Rumun, šteri se je deset minut pajdašo s torom. Zadnji je bio Židov. Te se je nhajo lhüka, prle kak je šo notri. Pet minut je bio mer, nato pa je morao tor vujti skoz nad okno, ovači bi morao poginoti od smrdüje.

Vsikdar kredi. Eden barat je predgao kda je ravno divjala strašna nevihta. Naednok je treščilo v cerkevni tören. Vsi ljudje so se zosagali, najbole pa barat. V strahi je celo pozabo, kde njemi je pri treski reč zabegnola. Kda so k sebi prišli, je eden čas mislo kde je prle henjao, pa je ne šlo i ne. Nazadnje pravi ljudem: »Ja ljudje, tak je, kda Bog guči po bliski, te moramo ljudje na zemli tiho biti.« Pa je šo dol s predganice.

Pitanje sobočke stanovanjske zadruga.

Varstvo stanovanjskoga zakona, šteri ešče za zdaj vala, vgasne s 1 nov. t. l. i bodo od toga dneva naprej lastniki hiš slobodno razpolagali s svojimi stanovanji. Že zdaj so vnogo šteri odpovedali stanovanje svojim arendašom i je s tem spravili v neprijeten položaj, ar je nemogoče dobiti drugo, čiravno ešče tak nevolno stanovanje.

Prizadeti arendašje so bili teda prisiljeni odločiti se za zidanje lastni hiš. Iskali so teda najprle fal posojilo

za zidanje, štero bi lahko na dugše rate plačüvali. Ljubljanska zadruga »Stan in Dom« njim je zagvišala potrebno šumo pod pogojom, da prevzeme občina Murska Sobota garancijo za redno odplačüvanje rat. Prošnjo, da gerentski sosvet občine M. Sobota prevzeme to garancijo, je isti odklonio, zednim pa je prosilcom nasvetovao, naj ustanovijo lastno zadrugo za zidanje, šteroj pa bo občina pod gvišnimi pogoji garanterala posojilo za zidanje.

Nanašajoč se na to oblübo so ustanovili zidajoči interesenti zadrugo »Naš Dom« s sedežom v M. Soboti, k šteroj je dozdej pristopilo 25 članov. Zadruga je že registrirana. Eden delež košta jezero din i garantira vsaki član z nadaljov štirikratov šumov, tak da zdaj znaša garancija zadruge 125 jezero din.

Priglasilo pa se je dozdej za zidanjsko posojilo 14 prosilcov, ki potrebüjejo vsi vküper do 1 milijonov din. To šumo njim je obečala Mestna hranilnica ljubljanska proti plačili letoj 8% intereša i 4% letnoga odplačüvanja pa da se sme tabulerati na zemlišče posamični prosilcov i nosi poroštvo zadruga naš »Naš dom« pa občina Sobota.

Načelstvo zadruga »Naš dom« je od prošnje za sprijem toga poroštva sklepalo i sklenolo, da prevzeme poroštvo pod določenimi pogoji, šteri naj njoj omogočijo očivesen vpogled, kak sa odplačuje i da se jo zagvüša pred vsakov zgübov. V tom pogledi je posebno važna določba, da mora vsaki dužnik plačüvati svoj dug pri zadruzi, štera de te šume pošiljala Mestnoj hranilnici ljubljanskej. Važna pa je tudi določba, da ma zadruga nasproti onomi dužnik, ki bi zaostao s plačilom samo edne mesečne rate, pravico odvzetje njegove hiže, štero slobodno da z arende ali pa tudi oda, da pokrije dug, za šteroga nosi poroštvo. S tov določbov je naravnoč izključena vsaka zgüba zadruga pri njenom poroštvi.

Ravno takšno prošnjo za prevzetje poroštva je bila vložena na gerentski sosvet občine M. Sobota, od štere de sklepao na svojoj prihodnoj seji. Usoda krepko začete i stvarno zamišlene zadruga je odvisna od toga sklepa občinskoga sosveta. On odloči s svojim sklepom ne samo od usode goripovedani 14 prosilcov, ki nameravlejo s pomočjov prošnoga posojila zidati že letos lastne ednodružinske hiže i tak konči nekaj omiliti veliko stanovanjsko krizo, nego tudi od bodočega razvoja M. Sobote spoj.

Varaš, šteri nema niti najpotrebnejši stanovanj i šteri zavrača vsako pomoč tistim, ki si ščejo zidati svoje lastne dome, nemre čakati na lastni razvoj s tem, da bi se v njega dotakali prebivalci od indri. Či občinski sosvet odbije to prošnjo, napravi sam sebi največšo škodo. To naj premislijo naši varaški očevje i naj si vzemejo za zgled Ljubljano, Maribor, Kranj i druge varaše v Sloveniji, kde so občinski odbori prevzeli poroštvo za dosta vekše šume, kak je goripovedana i šteri so s svoji lastni stroškov postavili velke stanovanjske hiže i so ne poslušali tiste zasleplence, šteri iz same nevoščedenosti i drugi nelepi zrokov hüjštijo proti naprošenomi poroštvi.

NAZNANJAM

cenjenomi občinstvi, da vsake vrste

ponošeni obleč

küpüjem i tržim. Cenjenomi občinstvi se priporoča SIMONKA JOZEF, D. Lendava štev. 96.

vitosti nekdašnji mogočnjakov. Odzgora telko sijaja i rabsipnosti, tü pa zdiha-vanje dostakrat nedužni i za pravico se bojtüvajoči!

Nato smo prišli na trg (plac) sv. Marka. Tü je pisanö življenje. V oči ti spadne najprle visiki tören, šteri je nekelko oddaljeni od cerkvi. Pred nekaj leti se je zrüšo, pa so v ednakoj formi novoga postavili. Na strani proti morji stojita dva pila, eden predstavlja oroslana sv. Marka, na drugom pa je sv. Teodor, patron Benetk. Slednji je nekelko višiši kak beftinski, ovači pa ravno takši.

Tü vidiš tudi vsake narodnosti ljudi. Čarne Zamorce poleg žuti Mongolov, angleško nobleso poleg pisane narodne noše naši Dalmatincov. Najbole pisanoga pa napravijo Markov trg golobje. Nesmerno ji je. Gostje, tühinci je krmijo. Celi velki štuntje so kde lahko dobiš za par centezimov malo kukarice, da z njov privabiš k sebi cele drumble golobov.

Posebna znamenitost je ešče tüdi tören z vörov poleg cerkvi sv. Marka. Polek dnevnoga časa kaže tüdi mesečni čas i znamenja stvari, v štere stople sunce v razločni letni časaj. Kda pride čas za biti, se zgeneta dve podobi z pronza na dva kraja ednoga zvona i začneta nesmileno biti po zvoni vöre. Na svetek Trej kralov pridejo z nje podobe i se naklanjajo pred podobov Marije, štera je polek.

Moj vüček so pripovedavali od majstra, ki jo je napravo ešče sledečo dogodbico: Vöra je nekda bila dosta bole popolna. Majstra, da nebi mogeo ešče za šteri drugi varaš kaj takšega ali pa ešče bogšega napraviti, so dali oslepiti. To ga je strahovito razžalilo. Proso je v žalosti naj ga ešče ednok püstijo k svojem umotvorji, da ešče ednok prime za to, ka je s telkim trüdom napravo. Dobo je dovoljeno. Segno je v njo i nekaj v njoj pretrgao i od tistimao ne kaže vsej umetnosti, štere je od začetka kazala.

(Dale pride.)

Plača

poljskim delavcom z palerom Franjo Keréc-om iz Prosečkvasi, št. 16. p. Mačkovhi, na marofi Knežovo držav noga imanja „Belje za vsefele napsamsko delo i za obdelanje približno do 1400 plügov žetve i do 600 plügov cukorne repe v akordi kak sledi:

Moški delavci dobijo vsaki den gda bodo v napsami delali Din. 14 za mesec juli i avgust, Din. 12 za vse ove mesece. Ženske delavke dobijo za vsak den gda bodo v napsami delale Din. 12 za mesec juli i avgust, Din. 10 za vse ove mesece.

Repno delo od plüga: za rečenje na 14 colov Din 200, na 18 colov 160, na 20 colov 140; za okapanje na 14 colov Din 100, na 18 colov 75, na 20 colov 75; za branje na 14 colov Din. 250, na 18 colov 200, na colov. Za obdelavanje kukorce od plüga: za okapanje 40 Din., za rezanje kukrščica z motikov i vküp spraviti 50 Din., za za poberanje kukarce od košare (60 lit.) za zuban 1 Din., za poberanje kukarce od košare (60 lit.) za činkvantin 1-50 Din. Žetva, silje se dobi kakše se dela od plüga: za poleženo kg. 60, za gor stoječe kg. 50, za mašinom gor zvezati i vküp spraviti kg. 25, za mlatitev, silje se dobi kakše se mlati v. % kg. 2 1/2.

Dober strošek i povoli, poleg pa vsak delavec na mesec 1/2 kg. žefe. Foringa za delavce ta i nazaj plačana, a za silje pa pol cene do delavskoga alomaša. Vsak moški lejko zasluži prek 8, a ženske pa prek 5 metrov silja samo v žetvi i zvüntoga v celom leti do 2500 din. penez.

Pri pogajanji naj vsakši delavec prek da svojo knjigo i pove svoje prebivališče, vés, gde stanuje i hišno numero, to pa za volo toga, ka, gda de trbelo glas dati za odhod, naj se to ležej zgodi.

Žele se, da bodo delavci pridni pri deli ar njim je to samim na hasek i poleg naj bodo dobri, mirni i naj si služ ne zapravljajo nego šparajo ar je dnes eden dinar več vreden kak pa 10 dinarov pred štirami letami!

Prosečkavas, dne 24. marca 1927.

FRANJO KEREC.

GOSPODARSTVO.

FR. VOJSK.

Kmet Modrijan.

Ze iz zadnjega razgovora med kmeti smo opazili, da je kmet Modrijan od šteroga so kmetje v Bogini telko gučali, meo precí velko verstvo i da si je to spravo ravno največ z razumnim gospodarstvom. Poglednimo si toga možakara malo od bliže.

Na konci vesi Bogene je njegova hiža. Malo vkrej od ceste stoji na sredi ednoga ograda. Pred njov je ogracek, šteri kaže velko skrbljivost njegove žene i služkečke dekle. Na dvorišči stojijo štale, nekelko vkrej pa gnojšče, potaracano s cementom, okoli rante i nasajeno gostanjovje. Vse dvorišče pa kaže zgleden red, vsaki falaček je na svojem mestu.

Pred hižov proti cesti je zmožna lipa, pod šterov so se že stoletja zbiral Modrijanova pokolenja. Pod njov je bilo pripravljeno vse potrebno, da si ja mogla v topli letni dnevaj njegova družina mirno odpočinoti, se

razveseliti i tak pripraviti za nove trüde med tjeđnom.

Bila je ravno nedela. Vsa Modrijanova družina je bila pod lipov. Žena je ravno mela pred sebov beli prt, šteroga sta našivavali z deklov, da bo kaj na sto prestreti, či kda pride spovid na dom. Modrijan je nekaj študirao s knjig. Pa zdaj je šlo malo žmetno; okoli njega so se prekupicavali trije njegovi kratkohlačniki, šteri so ga tii pa tam motili pri čtenjej. Tüdi je sam rad odložo včasí knigo i se malo polodo svojov decov, ar je med tjeđnom bio preveč zaposlen. Vse to domače življenje se je za nekaj časa stavilo, ar so prišli k Modrijanovim drügi veščarje.

Nekelko naopačno i neradi so povedali Modrijani, da so prišli za to k njemi, da bi njim včasí kaj povedao iz toga, ka najde v knjigaj od polodelstva i ka se je navčo okoli po svetí, ar so sprevidili, ka je zato ne dobro pred vsakim napredkom zapreti oči.

Modrijan je bio veselí, da se je cela zadeva tak na dobro obrnola i je z veseljom obečao, da kelko je v njegovi močej, njim bo šo na roko. Le edno je pravo: „Niti drevo se nemre posekati z ednim sečajo, tak mi tüdi svojega nakanenja nemremo spelati v par dnevaj, zato de potrebno, da se večkrat k meni potrudite.“

Vsi so bili pripravljeni, da se vsako nedelo, či kaj posebnoga vmes ne pride, zberejo na njegovom dvorišči pod starov košnatov lipov na mali razgovor od gospodarstva.

Cene:

Zrnje: 100 kg. (metercent) pšenice 300 Din., žita 225 Din., ovsa 165 Din. kukarice 200 Din., ječmena 190 Din., hajdine 300 Din., prosa 250 Din., Živina: Govenska v Ljubljani kg. 8—10 Din., teoci 10— Din., svinje 15—16 Din. Krma: Sena 80—90 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolar 56 Din 74 par, Schilling 8 D. 10 p. Čehoslovaška krona 1 D. 68 p., Nemška zlata marka 13 D. 48 p., Francoski frank 2 D. 23 p., Švicarski frank 10 D. 94 Taljanska lira 2-52 D.

Mali oglasi.

Minoritski samostan v Ptuju

sprejme takoj v službo tri mladeniče: oskrbnika, hlapca-voznika in pastirja. Oskrbnik naj ima kmetijsko šolo ali pa izpričevalo, da razume vsa opravila na polju, v vinogradu, v kleti in živini in da je bil že dalje časa pri večjem posestniku za oskrbnika. Hlapca naj razumeta krmiti konje in živino, voziti in orati. Samostan sprejme tudi eno perico staro nad 40 let. — Za svoje delo dobe stanovanje, hrano, pranje perila za čas bolezni zdravniško pomoč in mesečno plačo po dogovoru. Reflektanti naj svoje ponudbe po priporočilu domačega župnijskega urada stavijo pismeno na MINORITSKI SAMOSTAN v Ptuju.

Prodám gostilno

v Gor. Radgoni, Sp. Gris, poleg sodišča, davčnoga urada, obmejnoga komisarijata, fin. kontrole, itd., na eden štok, 11 sob, 2 kühnji, kleti, ledenica, magazini, štale, ograd, betonirano dvorišče, električna razsvetljava. Deseti penez bo polovični. Pojasnila davle HINKO POZUN, notar v Gornji Radgoni.

ZAHVALA.

V trenutkih najtežje bolesti, ki nas je zadela vsled nenadne izgube našega ljubljene soproga in očeta nam je došlo v tolažbo in uteho toliko dokazov resničnega sočutja, da nam ni mogoče za vsako tolažilo posebej izreči zahvalnih besed.

Zato se najprisrčneje tem potom zahvaljujemo vsem, ki so nam z dokazi odkritega sočutja ter s darovanjem krasnih vencev in cvetja, kakor s svojo veliko udeležbo na zadnji poti nepozabnega pokojnika skušali olajšati naš bol.

M. Sobota, dne 30. marca 1927.

vdova Franca Peterka
in sinova.

Na prodaj

je ena še nova 4 let stara mlatilnica na parni pogon s štirimi kojskimi močmi, 1000 mm. širine, tovarne: Hofher Shrantz Claytn Sutleworth. Poizve se lahko pri lastniku IVANU TKALEC, Lipa. Cena primerna, blago še dobro ohranjeno. Čas za prodajo samo še do 1. maja 1927

K odaji

je lepo imanje v Bučecovci, šterro obstoji s 5 oralov pola, travnikov, hiše i škednja. Prednjen hram je pokriti s črepom. Poizve se pri FRANC LOVENJAKI, Bučecovci, p. Križevci št. 16.

Naročnina ino oglasi se sprejema-
jo za „Novine“ pri

I. HAHN trgovina s papirjem, s pisarniškami in šolskimi potrebiščinami. Prekmurska tiskarna v Murški Soboti.	ERDOŠI BARNABAŠ trgovci z papirrom igračami v Murški Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.
---	---

Pomaranče in limone

ter vsakovrstno vsak dan svežo zelenjavo dobavlja po najnižjih dnevnih cenah edino le tvrdka CELESTINA GLAVNIK Ljubljana, Pogačarjev trg. 1. Telefon: in erurban 2493. Brzjavke: Glavnik, Ljubljana.

PRODAM

mojo moderno zozidano, z vodovodom, lepo kopalnico in acetilensko lučjo opremljeno

hišo in posestvo,

kakor tudi kompletno pohištvo za obedovalnico.

HORVATH KAROLY notaruš vp.
V ROGAŠOVCIH (Sv. Jurju) Prekmurje.

PRODAJA konkurznega blaga.

Dne 11. aprila 1927. ob 10 uri se vrši v Dobrovniku pri Dolnji Lendavi sodna prodaja specerijskega blaga, železnine, steklenine ter trgovskega inventarja konkurzne mase Pavla Seredija iz Dobrovnika, kakor tudi pohištvo prezadolženca. Blago se lahko ogleda isti dan od 8 do 10 h. Po izvršeni prodaji se bode vršila dražba (licitacija) prezadolženca lastnih 102 deležev „Krščanskega konsumnega društva za Dobrovnik in okolico“. Pojasnila daje Dr. JANKO LESKOVEC, odvetnik v D. Lendavi kot upravitelj konkurzne mase.

Naznanje

onim, šteri ščejo telegrafске štange voziti iz šume grofa Szaparija iz Vučegumile v Bogojino na plac, da se plača od kubika 30 din. Zaslužiti more vsaka foriga na den od 200 do 300 din. Šteri so daleč, lahko ido na celi tjeđen, ker štale majo na razpolago v Bogojini do 35 par konjov. Plača se v Bogojini vsaki pondelek. Zglasiti se more v Bogojini pri FARKAŠ JOZEF.

Pri UPRAVI VELE- POSESTVA v

RAKIČANI se nahajajoči polnokrvni žrebci iz Lipčanske žrebarne se dajo za letošnje leto interesantom na razpolago. Prijave pri upravi v Rakičani vsaki den.